

GHIMPELE DE

Un exemplar

55 parale.

Acastă fôie ese odată pe săptămână,

DUMINECA.

Abonamentele se fac în pasagiul român, la Administrațiunea țiarului Românlu iar prin districte pe la corespondenții săi s'au prin postă, trimițându și prețulu.

PREȚIUL ABONAMENTULUI:

pe an pentru capitală..... 28 sfați.
pe jumătate an..... 14 sfați.
pentru Districte pe an..... 32 sfați.
pe 6 luni..... 16 sfați.
pentru străinătate..... 44 sfați.

PENTRU ABONAMENTE SI RECLAME SE VOR ADRESA LA DOMNU Thoma J. Stoenescu.

RÉCTIFICARE.

Din eróre, în No. 52 alu Ghimpelui, vorbind despre cei cari au colaborat la *Nichipercea* și la cele-alte țiarie humoristice cari l'au succésu, amu scăpatu din vedere numele D-lor *M. Pascaly* și *Ion Fundescu*.

Credemú dará a ne ímplini úa datorie impusá atátu de consciința câtú și de buná cuviința, făcendú acastă rectificare.

BUCURESCI 16/28 Iuliú.

Ce va să ȓică noroculu!

Íncepusemú pe nesimțite de la 11 Februariú pá-ná mai de-unáđi a nu mai avea ce scrie.

Sterpiciunea grozavá de fapte, demne a figura în fôia nóstrá, decá arú mai fi duratú, negreșitú că condeifulu nóstru de ferú arú fi cătatú să se ruginésca în toculú seú, și cernéla să ni se usuce în fundulú celimárilorú.

Dérá, o minune!

Cândú fôia nóstrá ajunsese tocmai în minutulu acela supremú, decisivú, în acelu minutú în care era vorba pentru ea de viața și de mórte, de *a fi* sáú *a nu fi*, ne pomenimú cu ministerulú că pornesce pe acea cale pliná de ilusiuni pentru un țiarriú, cale în care la totú pasulú unú țiaristú póte culege câte o floriciá spre a o pune, nu la butoniera vestméntului seú, dérá în colónele fôiei sale.

Și sciiți dumnévóstrá, iubiți lectori, cine este acela căruia îi datorimú acastă plăcutá surprisá?

Sciiți dumnévóstrá cine este acelu ingerú care ne-a opritú mána nóstrá sacrilege tocmai în minutulu cândú luase fórfecele spre a tăia firulú vieței *Ghimpelui*?

Nu?

Ei, bine! bucurați-vé aflándú că, dacá mai trá-imú astá-đi, dacá avemú ce pune pe hártiá, pentru acésta trebuie să fimú recunosćetóri, să dămú acțiuni de mulțumiri domnului ministru primarú.

Mare omú, ce e dreptú,... în înțelesul physicú!

Decá v'ați ocupatú cu vitele, cu agricultura, dragi lectori, trebuie să sciiți historia *vacei albe*.

Diferința dar care esistá între acea renumitá *vacá albá* și ceea ce face domnulu ministru de interne nu este tocmai mare. *Vaca albá* resturna putineil dupá ce-lú umplea; D. ministru n'ástéptá să-lú umple, pentru ca să-lú restórne.

Și în adevéru, D. ministru primar are cuvéntú să se obosésca úa-datá.

Ce va să ȓică asta guvernú constituționale?

Sá fiá nevoit domnia-lui, persóná de úa *voluminósá capacitate*, să ȓiá comptú de esigințele cutáruia și cutáruia, să mérgá în acord și dupá placul opinií publice, care este úa cochetá din cele mai periculóse, să nu póta D-lui face dupá cum bunulú placú și dispozițiunile sale naturalí îi dictézá și ilú ímpingú a lucra, asta este úa tiraniá din cele mai neauđite, este curatú a-și renega marea sea individualitate ca omú.

Și tocmai asta este cea-a ce nu credemú că ar putea să se hotárasca a face domnulu ministru primarú.

Calea ce a apucatú domnulu ministru de interne pe noi nu ne-a surprinsú de locú, mai cu sémá că cunoscémú, cum amú avutú onórea a spune mai susú, historia *vacei albe*, și áșteptamú, din moment în momentú, tabloulú finale, adică vársarea putineiului.

Ș'apoi, boerulú de la vorniciá, a declaratú curatú și lámuritú în camerá, la interpelárilé ce i s'au făcutú, cum înțelege domnia sa să guverne, și ce funcționari îi trebuia domniei lui.

Ce e dreptú, funcționarií domnului ministru de interne suntú aleși pe sprincéná. În Iassy, dupá úa corespondința ce amú priimitú, lumea se bate la spete.

Acésta o scie fórte bine domnulu ministru; dérá dumnélui áncá mai scie câtú de lesne suntú ȓece befe la spetele altuia, și fapta D-lui prefect este úa titulá de recomandáțiune lângá domnulu ministru.

Dupá ce domnulu capú alú Cabinetului a regulatú administrațiunea Iassylorú, cređu nemeritú a pune ce-va la cale și pentru telegraphe. De! e bine ca omulú să-și ia precauțiuni mai din nainte.

Cine scie ce se póte întâmpla?

Ast-felú se ínlocui cu D. Nenicú D. Miltiade Costiescu, care, dupá tot cuvéntulú, nu putea ocupa úa asemenea ínaltá și pliná de íncredere funcțiune, fărá să se cunósca lipsa D-lui Liebrecht din capulú acestui serviciú.

Și, afará de asta, D. Miltiade Costiescu íncepu-se a suferi de peptú, efectulú multului contactú ce avusese cu electricitatea, cea-a ce îngrija fórte pe domnulu ministru de interne.

Úa datá asicuratú despre telegraphe, marele ministru nu se putea crede la apogeulú máririi și gloriei sale până ce nu va avea mána și asupra poliției, căci între ministrulú de interne și prefectulú poliției trebuie să esiste úa depliná înțelegere, unú perfectú acordú de ideie și de simțiménte, mai cu sémá cândú e vorba de manifestațiuni pentru diferite casuri.

Pe lângá aceste se mai adăogia áncáși úa cestiune de susceptibilitate, de amorú propriú de castá. De când e țera románésca țérá, afará de vre o duoé escepțiuni, prefectul poliției a fostú tot-d'a-una dintre cei cu *ilustrá nascere*. Decí, D. Ciocárlan, care n'are și necí n'a invidiatú acésta onóre, a fi prefectú alú poliției, érá a suferi casta din care face parte D. Ministru úa ímpietare asupra acestuí drept exclusivú alú seú.

Înțelegeți dérá, iubiți lectori, că ori cáta-rea voínță arú avea cine-va, nu póte de câtú să-și plece cu umilința grumajii ínaintea argumentelorú atátú de convingétóre a le domnului capú alú cabinetului.

Se ȓice ínsá că ministerulú acesta și-a dat demissiunea. Noi nu scim íncá ce trebuie să credem despre acest sgomot. Nu ne putem ánsá opri de a nu ne íntrista despre úa asemenea subitá cădere, care iará-și póte să ne puiá în posițiune dificile, de-í va urma unú cabinetú căruia să nu-í prea placá a ne procura ocasiuni de a-í láuda și buci-ma actele.

În asemenea nesicuranța aflándu-ne, ce trebuie să facemú noi acum?

Sá cántám óre cabinetului actuale *hosana*, saú să-í íntonámú de *profundis*?

În minutul de a se pune fôia nóstrá sub presá, aflámú că ministeriulú a căđutú. Sic transit gloria mundi!

Mache.

URSITA.

Trebuie să nu, să credem în ursită?

Eată uă întrebare la care bine-credincioșii noștri lectori suntem siguri că au srtimbatu din nasu.

Și în adevăr, religiunea noastră nu admite uă asemenea credință, și philosophia încă mai pușin.

Cu toate aceste, iubiți lectori, noi de și creștini cu frica lui Dumnezeu, de și pătrunși de principii philosophice, nu ne putem dispensa de a nu crede în ursită, vedend renghiurile ce joacă această posnașă întregii omeniri.

Ce vreți? iubiți și ortodoxi lectori, asta e credința noastră, și cu sau fără voia domniilor vostre, ne-am pus în minte să vă arătăm pe ce se întemeiază ea.

Nu vom intra însă în viața privată unde această curiosă flintă își exercitează la totu pasul farmecul său, asupra pacinicilor cetățiani.

Ară fi de prisos, credem, uă asemenea încercare, cu atât mai multă că în viața publică abundă cabalisticurile ei, cumu dicit frații de peste Milcovu.

Dacă n'ară fi fost ursita, amă fi fost noi, cei cari scrimă în minutul acesta, pentru și în socotela dumnévoastră, pironiți pe scaunul cu pana în mână, muncindu-ne biata noastră imaginațiune sterile a produce lucruri pe cari ca mai mulți nu le citesc, în locu de a ne afla cine scie pe lângă ce omă mare alu dila, trăind din budgetul Statului, ca nisce omeni cu minte, și ridend la rindul nostru de cei cari facu cea-a ce facem noi în acestu minut?

Dacă n'ară fi fost ursită, marele omă de Statu Metternich alu nostru și-ară fi părăsit elu ore instrumentul său, care l'ară fi făcutu pôte nemuritori, pentru unu portofoliu care l'a pus în pozițiune de a fi și urit de lume și ridicul?

Dacă n'ară fi fost ursită, redactorele *Trompettei* și-ară fi datu ore arama pe față silindu-se să convingă lumea că negrul e alb, și laudand omeni a le căroru acte nu se putu susține de câtu numai de unu cynicu, ca domnia lui?

Dacă n'ară fi fost ursită, făptuitorul lui duoă Maiu, ministrul cel mare Căgălniceanu, ară fi luat elu ore careta Mănăstirii Zlătari pe d'întregul, pentru ca să fiă nevoit în urmă a o înapoia cu rușine?

Dacă n'ară fi fost ursită, Domnul Bolintineanu ară fi scris elu ore *Eumenidele* sau mai bine *Ismenitele* sale, cari nu strălucesc neci în privința adevărurilor ce conțin, neci în privința versificațiunii, făcend să zimbescă de milă pe cititorii cari sciu cumu a fostu domnia-lui *chivernisitu* neîncetat, cu câte trei mii de lei pe lună, de la venirea lui Cuza și până după căderea lui?

Dacă n'ară fi fost ursită, *Musi* Cartofu ară fi propus ore înființarea cu spesele sale a unu corp de voluntari, care n'are să se realizeze neci uă dată?

Dacă n'ară fi fost ursită, s'ară fi vedutu ore beizadeoa cu coróna sfărîmată, standu la havra, ca unu popândău, cu pușca în mână, fără să fiă compania sea acolo și fără să fiă chemat?

Dacă n'ară fi fost ursită, Eliadanah-Omer ară fi devenit ore încă și mai de risu, cu ocaziunea plebiscitului, votand și pentru și contra?

Dacă n'ară fi fost ursită, D. Hăjdeu ară fi făcutu ore atăta chieltuială cu profesiunii de credință pe articule, și s'ară fi pus ore candidatura tocmai în Bucuresci, după iuvitarea

acelor comersanți cari i-au jucat unu renchiu amar, nedandu-i neci măcar unu singuru votu?

Dacă n'ară fi fostu ursită, ară fi suferit ore D. Paul Vioreanu acea frumoasă corecțiune, în piața Theatrului, de la D. Nae Poenaru?

Dacă n'ară fi fostu în fine ursită, s'ară fi întemplat ore atătea lucruri pe cari le cunosceți forte bine, iubiți lectori?

Credeti dera sau nu, dacă vreți, în ursită; câtu despre noi ne conservăm credința, în ciuda tutoru philosophilor anticu, modernu și fiitoru.

Unu fatalist.

A PĂȚITO CALFA NOASTRA.

(NUVELĂ ADEVĂRATĂ).

I

Ministrul de Interne din Hong-Kong.....

Ba nu, adică, de ce rideți?

Eaca na!

Cumu Satana o să mai amă curagiul să vă narezu istoria la vale, cându de la rindul anteu ați începutu să mă luați peste picioru.

Aveți, mă rog, paciință!

Și Hong-Kongulu își are povestile sale glumețe, ca și ministrii săi.

Tote jurnalele și tote depeșele particulari și oficiali, vă vorbesc despre Italia, Prusia, Austria, Franța, Turcia și altele.

Lăsați cel pușin foaia acesta, care nu este neci oficiale, neci particulari, să vă vorbescă despre Hong-Kong, și fiți siguri că cea-a ce are să vă spuă nu e tocmai de desprețuit.

Deci, ministrul de Interne din Hong-Kong, Hagi-Katir-Efendi, vrëndu să-și pricopsescă unu membru din epaioa sea, în lipsa capului Statului, găsise de cuviință să numescă Agă pe unu ore-care D. Omă, sau pe nemtește *Man*, și prin mijlocul electricității ilu și chiamase grabnicu-grabnicu, la Hong-Kong, chiamare la care D. *Man* sau *Omă* răspusesse prin venirea sea imediată.

Îndată după instalarea sea la Agiă, D. *Man* sau *Omă* noptea se apucă să inspecteze cetatea.

În noptea aceea, garda națională din Hong-Kong, făcea patrule prin orașu.

Agaoa noastră, mindră ca tote Agalele, și mai cu semă ca unu Agă favorit alu ministrului, socoti de cuviință, în adanca dera tenerea sea înțelepciune, să oprască garda de a mai face patrule, și, prin urmare, se adresă către capul uncea pe care o întini în cale.

— Cine esci dumnéta? ilu întrebă sergintele, uitându-se camu chiorșu la șepca înfirată a Agalei.

— Sunt Aga.

— Să fi sănătosu, și cale bună!

— Dera nu este trebuință de patrule.

— Asta nu e tréba dumitale.

Și flegmaticulu serginte întorse spatele cu politeță Agalei și porni înainte cu patrula sea.

II.

A duoă di după acesta, tare de încrederea și afecțiunea ce-i accordă ministrul său, Agaoa noastră se presintă la palatu, anunțându-se capului Statului, prin unu oficiaru de ordonanță, ca șefu alu poliției din Hong-Kong.

— Ce e asta D. *Man* sau *Omă*? întrebă suveranulu pe oficiarul său.

— Aga.

— Aida-de!..... nu cunosc. Spune i acelu domn că n'amă timp să-lu priimesc.

Bietulu Agă plecă cumu se plecă după asemenea întemplari, și dete fuga să spuă ministrului său ce pățise. Ministrulu aundind acesta veni numai de câtu la Palatu.

— Bine ai venit! îi duse suveranulu. Doriam tocmai să-te vedu. Ia spune-mi, mă rog, cine e acelu D. *Man* sau *Omă*, care mi s'a anunțat astă-di?

— Este Aga din Hong-Kong.

— Aga?!... ciudatulu lucru! Eu sciu că la plecare-mi amă lăsat pe unu altulu.

— Dera și-a dat demisiunea.

— Se pôte; socotescu însă că dacă nu altu-ce-va, dera cel pușin defferință către capul Statului cât a să vă faca a înțelege, domnule ministru, că trebuia a adăsta întorcerea mea spre a avisa.

— Măria-Ta!..... ingină ministru.

— Fii bună, domnule ministru, și spune acelu domn că n'amă timp să-lu priimesc.

Și ministru plecă intocmai ca și favoritul său.

Eată cumu a pățit' calfa noastră!

Așteptăm să aflăm ce s'a mai petrecut în urma acestora la Hong-Kong.

III

Hong-Kongulu a scăpat și de Hagi-Katir-Efendi și de agaoa sea. Amându-i au cădutu unulu după altulu, ca nisce bunu prieten!

IV

Concluziune.

Viă cându îi vom aduce noi!

Pentru autenticitate.

Gir-mir.

MEMORIELE UNUI TARTANU.

(Urmare)

PARTEA I.

Jupân Nedelcu.

În Dumineca precedinte, Jupân Nedelcu plecase la târg la *Riuren*.

Cocóna se sculă mai de dimineță ca altă dată; își făcu pèrul cu chărtiă; își mai coloră facia cu ape din nisce sticle ce erau pe masă; își tăia unghiile; își mai înegri sprincenele; își curăția dinții și în urmă se puse la toaletă spre a-și regula pèrul.

Cându ere gata veni și Năisoru, dupe cumu îi dicese Dumneaei.

Nae era și elu astă-dată mai galantu de câtu dillele obicnute. Serută mâna stăpânei sele și ședu în picioru aproape de fotelulu pe care ședea ea.

— Ședi, Năiță, îi duse cocóna Mariuța; ședi colea lângă mine!

Băiatulu se trase pușin mai în urmă și paré c'ară fi arétat că nu îndrăsnesc se ședă.

— Ci ședi cându îți dicit eu, duse cocóna, apăsand pe cuvintele: *cându îți dicit eu!*

Băiatulu ședu pe un scaun care era mai departe de dënsa.

— Scii, Năiță, duse cocóna Mariuța, cu unu aeru de bunătate și de cochetărie totu de odată; scii că mie imi place purtarea ta: ești bunu, blindu, cinstitu, și, afară de tote îndatoritoru pentru mine. Acesta voesce răsplată din partea mea. Ce voesci tu?

— Apoi de, cocónă, ce se voescu, răspuse Nae, roșindu-se pușin și îngânand. Eu ași voi se fi totu-dëna așa de bună pentru mine, și atunci m'ășu duce și la mórte pentru Dumneța.

— Numai atātu, duse cocóna mirată!

Și de odată figura sea se posomor pușin.

— Ce felu? adaoe cocóna: nu simți ce-va așa pentru mine?

— Ba simți, dar nu scii ce simți. Dumneata pentru mine esti cu totul altu-fel de câtu cele-lalte femei: parcă ai stemă în frunte.

Acumu veni rindulu cocónai să se roșescă pușin.

— La cercetăză bine și vedi ce simți, adaoe cocóna. Nu cum-va mă inbesci?

— Mi e rușine se spuă, duse băiatulu timidu.

— Și de ce? A iubi este unu lucru care nu aduce nici unu reu. Chiar Evanghelia, n'ai auditu la Biserică? duse că trebuie să ne iubim unii pe alții.

— Da; însă mai dicese: să nu dorescu lucrulu aproape-lu tēu; și mai cu semă a stăpinulu tēu.

— A dori și a iubi nu este totu una!

— Bine, cocónă! Dacă te-ășu iubi eu, ce ar dicese Jupinu? Așa că m'ar da afară din prăvălia și așu remânea pe drumuri?

— Ce copil estu, Năiță! De vei căuta lucrurile cum trebuie să fiă nu le vei găsi nici o dată. Mască trebuie în tote. În lumea asta tote sunt mascate. Toți strigă, cu evanghelia în mână, ca se nu ei lucrul altuia, și toți ilu iaă când ilu găsesc. Vedi pe unii strigand dreptate și libertate, și când vin la putere ei sunt cei dintēu cari le lovescu! Vedi pe boeri imprumutandu-se și ne plānd! Cāt pentru judecătorii și procurorii nu mai vorbesc; ei sunt cu crucea pe masă și nici o dată nu se gândesc că au făcut jurământ pe dinsa.

Cocóna se vedea că învêtase în vr'unulu din pensionatele nōstre cele atāt de morale și folositoare în instrucțiune de felulu acesta.

Băiatulu mai prinse curagi.

Trase pușin scaunulu mai aproape de dënsa; însă nu tocmai de totu aproape. Apoi, uitându-se cu ochi galeși la stăpāni-su, îi duse:

— Scii, cocónă că te iubesc de multu, dar n'amă îndrāsnițu se și-o spuă nici o dată. Mă temem se nu mă spuă la Jupānulu!

— Vedi așa, duse cocóna, îngāmfānduse și trăgēndu pușin scaunulu mai aproape de Nae. Dacă vrei se-ți spuă dreptu, și eu te iubesc! Esti trumușelu și bunu, dupe cumu și amă mai spusu.

Se vede că Nae citise și elu vre unulu din romanele cele reu traduse în limba romānă; căci de o dată cădu la piciorle ei și-i apucă mâinele intrale sele, pe care le seruta cu nesași.

Contractulu amorulu se ncheiă prin tr'o serutare de acelea care în urmă aduce durere de capu, amețială și Dumnețu mai scie ce!

De aci înainte cocóna și băiatulu erau nedespărțiti, câtu a ședutu Jupānulu Nedelcu la *Riuren*. Serbătorea la *Tei* și la *Băneșu*; di de lucru, sera, la *Ferăstrău*, la *Rașca* în vr'o cabină, se luă la *Hopleru*. Se nțelege că eu eram martorul acestor întâlniri, ca unulu ce învelm umerii cei albi și grāsulu al cocónai, câte-va dille, pēnă mă puse eru în *Magasi*.

Chiar în urmă, dupe ce s'au întorsu Jupānulu, totu se făcea din cându în cându asemenea plimbări; însă astă-dată dioa, pe cându elu ședea la prăvălia. Cheitueli se faceau imense; fără scirea lui chir Nedelcu, se nțelege.

Jupēnulu Nedelcu făcea — nu economiă, căci acesta nu mai era economiă, dar caliciă — făcea caliciă ca se nu chelmescă nici măcaru unu banu. Ș. cocóna cu Nae cheltuia pe fiă care di mai multu de câtu venitul prăvăliei.

Pôte că mai era și o pușculiță în care se punea d'o parte din banii luați de la Jupānulu Nedelcu; căci, peste câte-va luni, cându începur plāțile, elu nu mai avea cu ce se desfaca polițele, ceea ce aduse pe creditorii în pozițiune a-lu declara falitu.

Atunci femeia sea, vedend că bărbatul său, bătrān, prostu, urātu, nu mai are nimic, cu ce s'o sustină, după cum o nvetase Nae, fugi cu elu, care, în urmă cu patru luni deschise o *magasi* dintre cele mai galante și mai frecventate. Lumea se întreba: cu ce bani? dar lumea întreba și elu își făcea treburile sele.

În ziua când Domnișorul Nae deschidea prăvălia
ea, în acea zi se vindea cu toba marfa stăpânului său,
ntre care eram și eu, ce cădu pe mâna unui școlar, și
care m'a cumpărat cu preciful mai puțin de jumătate.

(VA URMA CAPITOLUL II).

Eă.

COCHETULĂ BATRÂNĂ LA OGLINDA.

(IMITAȚIUNE DUPE D. C. BOLLIACŪ.)

Je ne saurais me voir dans ce miroir fidèle
Ni telle que j'étais, ni telle que je suis.
(Voltaire).

O! Oglindă! mai țil minte
Câtă de multă te-am apărât?
Cu ce lacrimi ferbinte
Eă adesea te-am udat?

Câtă de veselă, câtă de bine
Mă vedem în cadrulă teă!
Cândă eramă faciă cu tine
Mă credem un Dumneț!

Însă ađi, cândă cată la-tine,
Vedă ună giamă întunecosă,
Ce resfringe peste mine
Ună chipă sərbădă și hidosă!

Plingă oglindă, plingă cu mine!
Ce-amă avută nu mai aflămă;
Cândă mă uită acumă la tine
Amăndouă ne întristămă!

II

Acea sântă *Visteria*,
De la care m'ntolamă,
Nu-mă mai dă nimica mie;
Nu mai iaă ce-atunci luamă!

Acea funcția vestită
Ce-mă da bană făr'a lucră,
Astă-đi, vai! m' este răpită;
Nu mai amă ce mai măuca!

Luminata ta favóre
Ce făcea pe mulți mișei
A-mă depune la picioré
Pește!), gâște și purce!

A peritū, precumă perū tóte;
Ca o flóre-a vestejitū.
Astă-đi vedū că nu se póte
Nici d'ăi mei a fi iubitū.

Plingă oglindă, plingă cu mine!
Ce-amă avută nu mai aflămă;
Cândă mă uită acumă în tine
Amăndouă ne întristămă.

III

Prin a ta protecțiune
Eramă mare 'ntre cei mari!
Concentramă o națiune
În sticloși-mi ochelari!

S'a dusă însă acea vreme,
Ca ună norū de vântū bătutū;
Nimintă ađi nu se mai teme
De ce faci și ce-amă făcutū!

Diminēța, cu grăbire
Când din patū mă coboramă,
Cea d'ântēiū a mea gândire
Către tine o'ndreptamă!

Tu erai a mea iconă,
Alū meū cultū Dumnețescū:
Pentru tine ađi faci gonă
În totū nēmūlū jidovescū!

O! ce dulce e mărirea!
Și noi cum o amă păstratū!
Ce frumósă-era hrăpirea:
Dar câtă timpū, vai! a duratū!

Plingă oglindă, plingă cu mine!
Ce-amă avută numai aflămă!
Cândă mă uită acumă la tine
Amăndouă ne întristămă!

IV

Se mai vie ună timp érá
Ca acelu ce amă avutū;
Să mă vedă éru mare 'ntéră
Ș'atunci suntū satisfăcutū!

Alū meū sufletū ș'acum cere
D'a putea a linguși.
Mă gândesc...O! ce plăcere!...
Curtisanū éru a măi fi!

Dar suntă armele'mi sdrobite
De astū timpū afurisitū,
De astū timpū ce ne trimite
Brazdele de îngrozitū!

Toți acei cari odată
Îmi dideau concu-sulū lorū,
Abia mila lorū 'm arată,
Îmi suridū dreptū unū favorū!

Ocolescū a mea 'ntâlnire
Cândă mă vedū în drumulū lorū;
Îmi arētū desprețuire;
Facū desgustulū tutulorū!

În deșertū eă câte-o-dată
Cântū pe cei de la Palatū,
Și cu pana'mi întinată
Voiū se 'ntinū ce e curatū;

Caci, în locū a'mi da folóse,
Din Arhivă mă gonescū.
Dilele mele frumóse,
Câtă de multă ađi vė dorescū!

Plingă oglindă, plingă cu mine!
Ce-amă avută nu mai aflămă;
Cândă mă uită acumă la tine
Amăndouă ne întristămă!

Eă

GHIMPI.

Altă dată, în Cismegiu, se mătura diminēța la 4
ore, când nu era nimintă. Astăđi se mătură la 7
ore, când grădina este plină de lume. Care se fiă
causa?

Să fiă óre pentru ca să se scutescă florile și ar-
borii de a se prăfui și praful s'elū inghiță ómenii?
Așteptămă să ne răspundă D. Inspectoré gene-
rale de Agricultură.

* *

— Ce deosebire este între o femeia frumósă, dar
care n'a inventatū prafulū de pușcă, și alta de
spiritū?

— Deosebirea ce este între o gască și o filomelă.

* *

Unū proverbū românū dice:
„Schimbarea guvernelorū, bucuria nebunilorū.”
Proverburile la noi ș'au bētū banii. Vedem că
astă-đi schimbările guvernelor este bucuria Otelie-
rilor, cari numai aū locū a priimi pe solicitorii
de funcțiuni.

* *

In Austria barometrulū politicū este galbenulū.
In Romānia e *firfirica*.

* *

In noua combinațiune Ministerială vedemă că
s'au numitū doui Ministrii noi in loculū a trei
demisionați.

— Avé-vorū óre, acești doui, dacā nu mai mult,
dar celū puțin nă greutate egalē ca cei trei?

Nu credemă, căci numai singurū D. fostū pre-
ședinte alū Consiliulū trăgea câtū amăndouă mi-
nistrii cei noi!

Acēsta însă este o cestiune de deslegatū de că-
tre șefulū cantaragilorū de la Primăria.

* *

Se dice că, între condițiunile ce Turcia pune
pentru recunósterea Domnitorulū, este și acea-a de
a se trimite in Bucuresci unū turcū ca aginte co-
mercialū, care se îngrijescă de afacerile salipgiilorū
și bragagiilorū.

* *

Unū funcționarū, care șede fără slujbă de ma-
multe luni, aflāndū că aū venitū la Ministeriu D.
Ioan Ghica, s'a dusū la domnia-sea și i'a đisū:

— Domnule Ministre! óre acum 'm-am espiratū
asteptarea?

Acestū noi sistemū de a se esprime in limba
romānescă, nefind înțelesū de domnulū ministru,
postulantulū a remasu éru fără postū, cu totū
temeiulū ce punea in protecțiunea noulū Ministru.

* *

— Ce deosebire este între unū militarū și unū
judecātorū.

— Militarulū ia viață ómenilorū onești și patrioți,
in resbelū, și judecātorulū dă viața chiar și celorū
mai mari criminali.

Eă.

CORESPUNDINȚE DIN PROVINCIA

Domnule Gazetar,

Cu cērtă să mă ridicū asupra domniei talle frumósū
nu este, însă cu tóte acestea nu mă pot opri de a'ți a-
rēta mǎhnirea mea sufletescă, pe că a vreme își plătesc
cinstit și la fie-cari șese lune înainte plata gazetei.

Deci, domnule gazetar, sunt mǎhnit că nici-odată nu
am norocirea să ved in gazeta dumatiale, cum aud că s'ar
fi aflānd in altele, cuvēntarile rostite de boerii cinstitei
obscesci Adunări, și nu sciū pentru ce domniata nu ne
dai sēmă despre ceea ce se petrece pe acolo, ca să scim
și noi cum merge politichia la politie.

Eă m'am abonarisit la gazeta dumatiale ca să capăt
din când in când ce-va novitale despre a le diley, și să
aflu mai ales lucrările ce se đic *anterasante* a le ob-
scescii noi Adunări, numită Corcituanta. Apoi, mă rog
dumatiale, trébă e asta din parte'ți? de ce dumnēta ha-
bar n'ai despre acestea? Noi nu vedem in gazeta dū-
mitiale nimic despre Condistrucție. Așa dar și prin ur-
mare, domnule gazetar, dacā vrei să mă mai ai musce-
riū la gazetă-ți, fă o punere la cale pentru îndestularea
celor de cuviință.

Ei, Domnule gazetar, dumnēata ai fi sātul ascultān-
dū in tóte diley, și ți-e silă, póte, să le scrii vorbele;
d'apoi atunci, dacā te-am ghicit, de ce nu'ți bagī un lo-
gofāt intr'adins? Nu cum-va nu'ți dă mǎna?..... Să mă
ierți dumnēta, domnule gazetar, să mă ierți dumnēta, m'ai
înțelesū? așa să sciū! — Îmi pare rēū că până'n sfârșit
o să mă supăr! Ađi acolo vorbă! să nu ne pomenesci
nimic măcar la duoe sēptāmāni odată!

Încă odată, domnule gazetar, îți mai spuiū că țiu la
plāngerea mea, pentru că am avea multe lucruri frumó-
se de ađit. Eă odată am fost acolo numai; și să veđi
cum s'antāmplat lucrul.

Viind la Bucuresci pentru înfățișare in pricina de ju-
decatā ce am la Curtea apelativă de Casație, intr'o đi
m'am otărit și eă, indemnāt fiind de cuconulū Costache
să merg la obștescā Adunare. Era intr'o đi de luni sau
mărti, nu țiu minte, miercuri, sau mi se pare joi, póte
să fi fost vineri, dar să đicem sâmbătă. Asta nu face nimic.

Nu e de trebuiță să-ți istorisescū ce am pătīt până
șs intru in sală; cum un jurat de gvardenț, român su-
citū, era să bage sbanghioneta in mine cândū am vrutū
să intru, nici cum sta presidentulū obscesci Adunări in-
tr'unū amvonū, sub unū uranisc de catifea roșie, avēndū
și patru logofēți; doi de-a drépta și doi de-a stinga lui;
cum era curtea plină de trāsuri ca la un bal domnesc,
pentru că astea dumnēta, domnule gazetar, le-ai vedutū
și le sciū. Tot ce doresc să-ți spuiū este ca in acea đi
se certaū boerii ca să împartă obșescā Adunare in doue
secții; Secția I, cerētū să se numescā Adunare de di-
potați și Secția a doua să se đică Adunarea trintorială
sau Tifnat.

Cērtă, boerule, era mare!

Vorbēū toți odată.

D'odată însă presidentul începū să sbiere și să miș-
ce clopotul, și dăi, și dăi, și dăi, și dăi, mai ca la un
sfert de cēsū, până ce se aședară toți boerii in rotocol
și amuțiră.

Eă, de, ca unulū ce nici fusesem, nici vedusem cum
lucresā boerii in Adunare, mă tot miramū de ce trăgea
presidentulū clopotul, nu sciamū că așa e obiceiul, că
presidentulū cândū vorbesce clopotu trage, precum se
obicevuesce la bărăție când cantă pōpa

Pe urmă ce le mai spuse elū nu sciū, că n'amū pu-
tut înțelege, vorbe mi se pare altă limbă, vedū tot-o-
dată pe mai toți boerii ridicānd mǎinele in sus la cap.

Și unde mă pufui, boerule, un ris și să te mai țil.
N'avui in contro, fusei silitū să esū afară că damū de
posnă. Ei, frate, n'ai vedut mai mare mucalitic! Mu-
caliți mai sunt boerii!

Îmi pare rēū însă, domnule gazetar, c'am fost nevoitū
să esū, pentru că tocmai atunci se urca in anvonul celū
micū unū psaltū, ba unū dipotatū, cu unū terfelogū in
mână și se arāta că avea multū de vorbitū. După ochi
ilū înțelegēi că e vorba lungă. Din nenorocire că Năi-
ță, fimeo, rămasesē inăuntru, căci amū uitatū să-ți spuiū
că eramū cu feciorulū meū, fimeo Năiță, și cândū veni
la hanū imi spuse ce s'a petrecut. Dar eă, domnule ga-
zetarū, n'amū înțelesū nimicū, de și bietu bāiatū mi-a
scrisū cu slove popesci ca să citescū singurū vorbele
celū ce se urca, la esirea mea, in anvon.

Îți trāmūtū cu posta viitorā și dumatiale acest lōgosū
că d'orū ei fi mai norocitū să-lū înțelegi, să-mi restāl-
mācesci și mie înțelesulū lui pe apla, iar nu cum a fă-
cut fimeo in pilde și in deosebi.

Șetrarulū Duță,
din Gorjiū.

Invitām pe D. Marin Ioanide, din Oltenița a ne
achita de suma ce ne datorēsă cel mult până la
22 ale corenți, căci la din contra vom publica nu-
mele tuturor abonațiilor pentru care datorēsă D-lui
și dela care aflām că a priimit banii.

Administrațiunea.

Girantū Responsabilū, ANTONŪ GEORGIU.

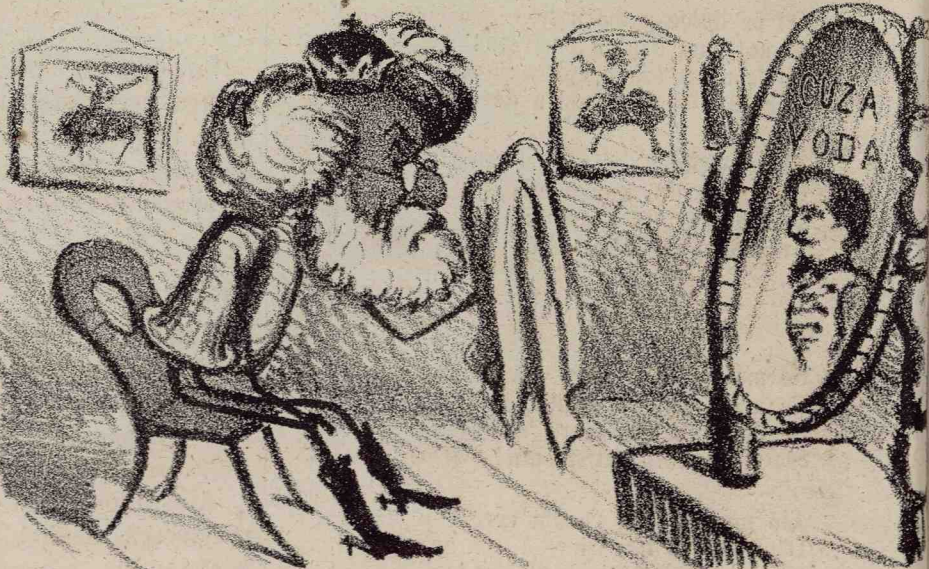
„Împărțit-ău hainele mele loruși, și pentru cămașia mea aș aruncatū sorti.”

Benedek (Colonel) la Gdowo în Polonia, la 1846.

Benedek (Feld-marsalü) la Königsgratz în Boemia, la 1866.

„Plîngi oglindă, plîngi cu mine,
Ce-amü avutü nu mai aflămü;
Cândü mē uitü acum la tine
Amândouï ne întristămü.”
(Cesar Bolliac)

Lith. Sander & Comp.